

การศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
กับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12*

A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN TRANSFORMATIONAL
LEADERSHIP AND EFFECTIVENESS OF STUDENT AFFAIRS
ADMINISTRATION UNDER THE EDUCATION SERVICE AREA OFFICE
SECONDARY SCHOOL DISTRICT 12

สรวิศ เพชรภูมิภัทร

Sorawit Phetphumiphat

จutiporn อัสวาวรรณ

Jutiporn Assawasowan

สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ

Surapong Uasiripornrit

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: geerakarn501@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน จำนวน 260 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสถิติการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล

* Received 25 December 2021; Revised 22 February 2022; Accepted 02 March 2022

2. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านงานแนะแนว

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมเชิงบวกในระดับสูง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4. สมการพยากรณ์ พบว่า การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X_2) และการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล (X_3) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยร่วมกันพยากรณ์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน ได้ร้อยละ 71.5

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง, ประสิทธิภาพ, การบริหารกิจการนักเรียน

Abstract

This research aimed to study transformational leadership, the effectiveness of student affairs administration, the relationship between transformational leadership and the effectiveness of student affairs administration, and construct a forecast equation for the relationship between transformational leadership and schools' effectiveness of student affairs administration. The sample group was school administrators and 260 teachers who are the heads of student affairs administration. The sample size was stratified. The tool was a questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, and stepwise multiple regression statistics.

The research showed that:

1. Overall, transformational leadership was at a high level. The highest average was the motivational aspect, and the lowest average was the consideration of individuality.

2. Overall, the effectiveness of the student affairs administration of the educational institutions was at a high level. When considering each aspect, the highest average was student activities, and the lowest average was the guidance aspect.

3. Overall, the correlation between transformational leadership and the schools' effectiveness of student affairs administration was positive at a high level. The level of statistical significance was 0.01.

4. For the forecasting equation, the ideological influence (X_2) and the consideration of individuality (X_3) were able to predict the effectiveness of the student affairs administration of the educational institutions with a statistical significance at the 0.01 level. The ideological influence (X_2) and the consideration of individuality (X_3) jointly predicted the transformational leadership and the effectiveness of student affairs administration at 71.5%.

Keywords: Transformational Leadership, Effectiveness, Student Affairs Administration

บทนำ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560–2564

พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ความว่าหน้าที่ของผู้จัดและผู้ให้การศึกษานั้น ก็คือ “การให้คนได้เรียนดี” เพื่อที่จะสามารถทำการงานสร้างตัวและดำรงตัวให้เป็นหลักเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546) บุคคลที่มีความสำคัญในทุก ๆ ระดับของสังคม คือ ผู้นำ เป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อความอยู่รอด สวัสดิภาพ และสันติสุขของสังคมและประเทศชาติทั้งหมด นอกจากนี้ผู้นำมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์การและการจัดการในทุกระดับทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ หรือในระดับท้องถิ่น ในระดับองค์การมีการยอมรับกันว่า ความสำเร็จขององค์การไม่ว่าจะเรียกว่าเป็นการบริหารที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-based management) ประสิทธิภาพหรือประสิทธิผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) การจัดการศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งหมายถึง การที่มนุษย์พยายามที่จะค้นหาวิธีในการเรียนรู้ที่มีแบบแผนเพื่อนำพาชีวิตตนเองไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา ฉะนั้น

การศึกษาถือว่าเป็นหลักการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อชีวิตของผู้คนในสังคม และเป็นรากฐานในการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวไปสู่สังคมยุคหนึ่งอย่างมั่นคงทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมทั้งพัฒนานคนให้มีความเข้มแข็งทางปัญญา มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมจะเห็นได้ว่าการศึกษามีส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาของประเทศเพื่อให้การศึกษาของไทยได้มีการพัฒนาให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมการปฏิรูปการศึกษา จึงเป็นนโยบายที่สำคัญและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการในการบริหารการศึกษาของประเทศไทย โดยกำหนดให้สถานศึกษาเป็นแหล่งตัดสินใจในการดำเนินงานวิชาการและงานอื่น ๆ เบ็ดเสร็จในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำเต็มรูปศักยภาพในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์เป็นผู้นำการศึกษา (ปสุตา เฟิงประสพ, 2551) ดังเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องบริหารจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด พัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ทันต่อยุคการเปลี่ยนแปลงและก้าวสู่ทิศทางการพัฒนาที่ดีขึ้นทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ (ฉันทาวัลย์ สารสุข, 2553)

การบริหารกิจการนักเรียนในปัจจุบันเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่สนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดของนักเรียน ทั้งยังเป็นการให้ครูมีโอกาสรู้จักนักเรียนมากขึ้น จนสามารถให้การช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ดี เก่ง และมีความสุขและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามวิถีไทย สัมกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของภิญโญ สาร (2536) การบริหารงานกิจการนักเรียน จะอยู่ในโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจะต้องมีระบบบริหารทั้งทางด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยยึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมให้บุคลากรในสถานศึกษาได้ปฏิบัติตรงกับความรูความสามารถและจัดการศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนจึงนับว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนของสถานศึกษาที่จะถูกมองข้ามไม่ได้ ประเทศชาติต้องการเด็กนักเรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข มีความสมบูรณ์ พร้อมในทุกด้านเพื่อรับมรดกประเทศไปบริหารจัดการให้เกิดความสุข ความเจริญรุ่งเรืองต่อไป และประเทศชาติได้มอบความไว้วางใจนี้ให้โรงเรียนรับผิดชอบงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามควรแก่วัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีทักษะการดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมอย่างเป็นปกติสุข งานกิจการนักเรียนจึงเป็นงานสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องจัดขึ้นเป็นการเสริมงานวิชาการที่มุ่งหวังให้นักเรียน มีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่งและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ขอบข่ายของงานกิจการนักเรียนว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน นอกจากการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียน โดยเริ่มตั้งแต่เข้าเรียนจนจบการศึกษาไปแล้ว เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้มีบุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม ให้นักเรียน

เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพ มีความสามารถทางสติปัญญา มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งผ่องพรรณ ตรีสุวรรณ (2546) กล่าวว่างานกิจการนักเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และครูต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ซึ่งปัจจุบันสังคมก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้บริหารจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำที่เปลี่ยนแปลงตามด้วยในการบริหารงาน เพื่อให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน ซึ่งงานกิจการนักเรียนเป็นงานหนึ่งของการบริหารโรงเรียนที่มีความสำคัญเป็นงานที่มีส่วนส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนให้มีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม และจริยธรรม พร้อมทั้งจะเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศต่อไปในอนาคต เพราะปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สถาบันครอบครัวเริ่มมีบทบาทในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนน้อยลง ส่งผลให้สถานศึกษาต้องมีการะหน้าที่ในการดูแลพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งการป้องกัน การแก้ไข การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมต่อพัฒนาการของผู้เรียนมากขึ้น ประกอบกันเยาวชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันขาดทักษะของการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก เพราะขาดการเรียนรู้ วิธีที่ถูกต้องในเรื่องการบริโภคสื่อหรือสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาทางด้านศีลธรรมของมนุษยชาติ ในปัจจุบันที่ถือว่ารุนแรงมาก เพราะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับโครงสร้างในสังคม และโครงสร้างทางสมอง และทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรงตามมา งานกิจการนักเรียนจึงมุ่งที่จะพัฒนานักเรียนให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข กิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถทางวิชาการ ช่วยแก้ไขปัญหาการปกครอง ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานตามที่ตนถนัด และสนใจพัฒนาความรู้ในสิ่งใหม่ ๆ สอนให้เป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี มีโอกาสฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน และช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู นักเรียนกับโรงเรียน ตลอดจนโรงเรียนกับชุมชน นอกจากนี้ งานกิจการนักเรียน ยังเป็นงานที่สำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง ซึ่งสถานศึกษามีหน้าที่ในการดำเนินงานกิจการนักเรียนโดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้มีทักษะและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นงานบริหารงานกิจการนักเรียนจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนในการดำเนินงาน แต่ด้วยผู้บริหาร สภาพแวดล้อม ชุมชน บริบทของโรงเรียนที่แตกต่างกันทำให้ปัจจัยต่าง ๆ มีส่วนในการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนานักเรียนให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขอย่างยั่งยืนต่อไป ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่าปัจจัยต่าง ๆ มีส่วนต่อการบริหารดำเนินการงานกิจการนักเรียนโดยมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน หากมีการดำเนินการที่เป็นไปอย่างเป็นระบบโดยอาศัยปัจจัยเป็นส่วนช่วยในการขับเคลื่อนให้การบริหารงานต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จดังเป้าหมายที่กำหนดก็จะทำให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนประสบผลสำเร็จและจะเกิดผลประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างสูงสุด การบริหารงานกิจการ

นักเรียนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินงานทุกอย่างภายในโรงเรียนเพื่อให้กิจกรรมนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งนี้โดยยึดหลักการว่า โรงเรียนพยายามให้เด็กที่อยู่ในวัยเรียนทุกคนได้มีโอกาสมาเป็นนักเรียน

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 หรือรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร และครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา และสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 เพื่อนำผลใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การปรับปรุงพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาให้เหมาะสม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา และครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 รวมทั้งสิ้นจำนวน 784 คน โดยใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) ซึ่งใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้นการสุ่ม โดยกำหนดขนาดโรงเรียนตามจำนวนนักเรียนเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ โดยโรงเรียนที่มีจำนวน

นักเรียนไม่เกิน 300 คน 499 คน 1,499 และ 2,500 คนขึ้นไป (ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นขั้นในการแบ่ง, 2563) แล้วสุ่มตัวอย่างโรงเรียนตามสัดส่วนแต่ละชั้นภูมิด้วยวิธีอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่งทางการศึกษา วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียนสังกัด ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา และครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความความเป็นปัจเจกบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ได้แก่ ด้านการบริการสวัสดิการนักเรียน ด้านงานปกครองและระเบียบวินัย ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านธุรการ และด้านงานแนะแนว นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องรวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลของแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.966 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่น สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจากแบบสอบถามจนครบ 260 คน นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ผล และสรุปผลต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ได้แก่ มีความกระตือรือร้น สร้างเจตคติที่ดีในการทำงาน และคิด ในแง่บวก และด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ได้แก่ ประพฤติปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ขององค์กร หลีกเลี่ยงการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ส่วนตน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ตามลำดับ ส่วนด้านการกระตุ้นทางปัญญา ได้แก่ จูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานได้ ตามเป้าหมาย และ

ด้านการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล ได้แก่ วิเคราะห์ความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ การปฏิบัติกิจกรรม ตามแผนงานโครงการได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และการจัดสถานนักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียนเพื่อบริหารกิจการนักเรียน และด้านการบริการสวัสดิการนักเรียน ได้แก่ ดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ส่วน ด้านงานธุรการ ได้แก่ ส่งเสริมบุคลากรรับผิดชอบดูแล นักเรียนได้พัฒนาดตนเอง ด้านงานการปกครองและระเบียบวินัย ได้แก่ ให้คำปรึกษาหรือแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของโรงเรียน และด้านงานแนะแนว ได้แก่ จัดบริการข้อมูล สารสนเทศ ด้านอาชีพ และการศึกษาต่อแก่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง (0.804) และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยเรียงลำดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีความสัมพันธ์สูงไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ($r = 0.818$) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ($r = 0.750$) ด้านการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($r = 0.740$) และด้านการกระตุ้นทางปัญญา ($r = 0.709$)

4. สมการพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12

ตารางที่ 1 การสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12

องค์ประกอบ	b	t	Sig
CONSTANT	0.954	6.767	.000
ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (x_2)	0.552	12.445	.000
ด้านการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล (x_3)	0.237	6.673	.000
R = 0.847 F = 326.266 Sig = .000 Adjusted R2 = 0.715			

จากตารางที่ 1 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมี 2 ตัวแปร ที่มีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ที่มีค่า b สูงไปต่ำได้ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X_2) และการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล (X_3) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรทั้ง 2 ด้านร่วมกันพยากรณ์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ได้ร้อยละ 71.5 ($R^2 = 0.715$) สามารถเขียนสมการพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 อยู่ในสมการพยากรณ์รูปคะแนนดิบดังนี้ $\hat{y} = 0.954 + 0.552 (X_3) + 0.237(X_3)$

อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นตัวแปรสำคัญสำหรับผู้ที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษาต้องมี และผู้นำต้องมีความกระตือรือร้น สร้างเจตคติที่ดีในการทำงาน และคิดในแง่บวก ประพฤติปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ขององค์กรหลักเอื้ออำนวยให้อ่านใจเพื่อประโยชน์ส่วนตน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี จูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานได้ ตามเป้าหมาย และวิเคราะห์ความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัย Green, L. W. & Kreuter, M.W. ได้ศึกษาแนวทางการตรวจสอบประเมินผลการบริหารงานกิจการนักเรียน พบว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประเมินผลการบริหารงานกิจการนักเรียนให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อช่วยให้ฝ่ายงานต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยผู้บริหารควรจัดการให้การดำเนินการประเมินผลเป็นไปอย่างราบรื่นและควรพยายามสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลและการปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Green, L. W., & Kreuter, M.W., 2005)

2. ประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษาควรเน้นด้านงานกิจกรรมนักเรียน เพราะปฏิบัติกิจกรรม ตามแผนงานโครงการได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ มีการจัดสถานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียนเพื่อบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านงานการบริการสวัสดิการนักเรียน เพราะมีการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักเรียน และมีการจัดบริการและสวัสดิการนักเรียนด้านสุขภาพ

อนามัยแก่นักเรียน และด้านงานธุรการ เพราะส่งเสริมบุคลากรที่รับผิดชอบดูแลนักเรียน ได้พัฒนาตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพร นนธิสอน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นิภาพร นนธิสอน, 2563)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกทุกด้าน และมีความสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงทุกด้าน แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 เพราะจะทำให้การบริหารงานการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนมีการทำงานประสานกันได้ดี ทั้งครู นักเรียน และผู้บริหารซึ่งทำให้โรงเรียนสามารถบริหารงานเดินไปได้อย่างประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับผลงานของ กิตติศักดิ์ ปัญญา และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 (กิตติศักดิ์ ปัญญา และคณะ, 2560) และยังสอดคล้องกับ บุษกร ประวะโซ ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีมีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (บุษกร ประวะโซ, 2563)

4. สมการพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ และด้านการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล

มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านร่วมกันพยากรณ์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ได้ร้อยละ 71.5 ทั้งนี้เนื่องจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ ผู้นำที่มีการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ขององค์กร หลีกเลี่ยงการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ส่วนตน เป็นตัวอย่างที่ดี และเฉลียวฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบ มีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน มีการวิเคราะห์ความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล และเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ใช้ความรู้ความสามารถและสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชโรบล เฉียงกลาง ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก 2 โดยรวมอยู่และรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก 2 โดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และด้านการกระตุ้นทางปัญญา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก 2 ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่เหลือมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เข้าใจการทำงานของครูและทำงานร่วมกับครูในโรงเรียน ติดต่อสื่อสารแบบสองทางและเป็นรายบุคคล เอาใจเขามาใส่ใจเรา สนใจเอาใจใส่ผู้ร่วมงานทำให้ครูในโรงเรียนเกิดความความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ชโรบล เฉียงกลาง, 2563) และยังมีการศึกษาของ บุษกร ประวะโช ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการกระตุ้นทางปัญญาและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และ 3) ภาวะ

ผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีมีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (บุษกร ประวะโซ, 2563)

สรุป

การศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการศึกษา โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงความเป็นปัจเจกบุคคล และประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ด้านงานบริการสวัสดิการนักเรียน ด้านงานธุรการ ด้านงานการปกครอง และระเบียบวินัย และด้านงานแนะแนว มีความสำคัญในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิผล โดยมีการพัฒนาไปพร้อมกันทั้งผู้นำ ครู และบุคลากรในสถานศึกษาตลอดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อการบริหารกิจการนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีระดับภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน ผู้บริหารควรมีความกระตือรือร้น สร้างเจตคติที่ดีในการทำงาน และคิดในแง่บวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร่วมงานทุกคนยกย่องผู้ร่วมงานที่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานใน สถานที่เปิดเผย เป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของนักเรียน และให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงาน และผู้บริหารควรมีการนำด้านด้านการกระตุ้นทางปัญญา เช่น จูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย สร้างความมั่นใจให้ผู้ร่วมงาน และรับฟังความคิดเห็นและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้ร่วมงานเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการบริหารกิจการนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ด้านงานกิจกรรมนักเรียนถือมีระดับภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารควรมีนำปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงานโครงการได้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คือ ผู้บริหารควรมีจัดสถานนักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียนเพื่อบริหารกิจกรรม

นักเรียน และผู้บริหารควรมีส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาจริยธรรม คุณธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน และจัดทำแผนปฏิบัติงาน หรือปฏิทินการปฏิบัติงานและแจ้งให้ผู้ปกครองหรือนักเรียนทราบ เพื่อให้การดำเนินงานกิจการ นักเรียนในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิผลของ การบริหารกิจการนักเรียน โดยเปรียบเทียบตามระดับวุฒิการศึกษาของครูประสบการณ์ในการ ทำงาน หรือตัวแปรอื่น ๆ
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบกับการบริหารกิจการนักเรียน เช่น การมีส่วนร่วม การพัฒนาการบริหาร
3. ควรศึกษาเรื่องวิธีการบริหารกิจการนักเรียน ตามหลักอิทธิบาท 4 กับโรงเรียนในเขต พื้นที่จังหวัดอื่น ๆ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ที่ยังไม่ได้มีการวิจัย
4. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีประสิทธิผลของการ บริหารกิจการนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ในแต่ละจังหวัด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อรองรับการกระจาย อำนาจสำหรับบริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. นครปฐม: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา.
- กิตติศักดิ์ ปัญญา และคณะ. (2560). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. ใน วิทยานิพนธ์ การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชโรบล เฉียงกลาง. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถาน ศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนา คุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- ณัฏฐาวัลย์ สารสุข. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิภาพร นนธิสอน. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อำเภอลำลูกกา สังกัด

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุษกร ประวะโซ. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต. วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต.
- ปสุตา เพ็งประสพ. (2551). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนเซนต์
หลุยส์จังหวัดฉะเชิงเทรา. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผ่องพรรณ ตรีสุวรรณ. (2546). การศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดสวน
พลู สังกัดสำนักงาน เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต. สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ภิญโญ สาร. (2536). หลักการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ไทย
วัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). สำนันโยบายแผนและมาตรฐาน
การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) (พิมพ์
ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- Green, L. W., & Kreuter, M.W. (2005). Health Program Planning an Educational
and Ecological Approach. New York: Quebecor World Fairfield.